

Secció de Ciències Socials

JORNADES DE DIAGNÒSTIC DE LA SANITAT A MENORCA

La Secció de Ciències Socials de l'Institut Menorquí d'Estudis s'ha proposat, des de la seva constitució, promoure trobades sectorials de professionals i persones motivades pels diferents aspectes de la realitat social de Menorca, per tal d'obtenir informació, tan completa com es pugui, sobre la situació actual, tan necessària per acurar la solució dels seus problemes, amb coneixement de causa, per part de qui correspongui. Després d'unes Jornades de diagnòstic econòmic i d'unes altres de prospectiva social, a finals d'any —1987— es donà un nou pas en el camí emprès, mitjançant la celebració de les Jornades de diagnòstic de la sanitat a Menorca.

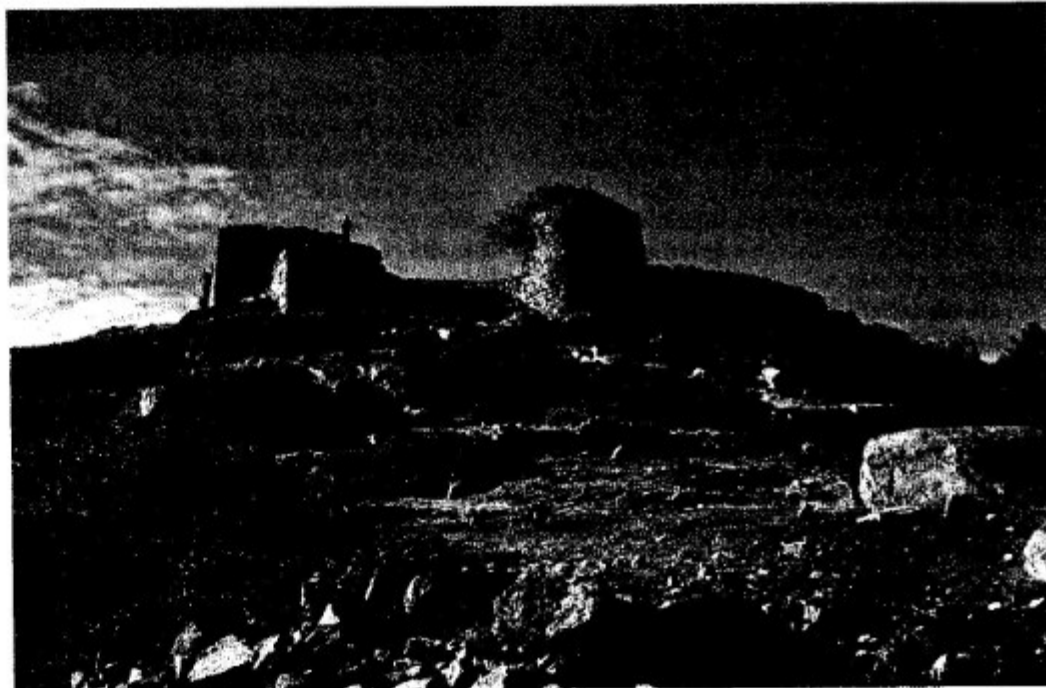
Les reunions tingueren lloc els dies 28, 29 i 30 de desembre, a l'Ateneu de Maó. Una nombrosa assistència —el local s'omplí completament— evidencià l'interès pel tema. Les sessions, programades de les sis del capvespre a les deu de la nit, es perllongaren, algun dia, fins les onze, a causa de l'extensió i la varietat de la temàtica. I això no obstant, la concurrència es mantingué.

El President del Consell Científic de l'IME, el professor Tomàs Vidal Bendito, anuncià personalment la presentació i la cloenda de les Jornades, i el President de la Secció de Ciències Socials, el Dr. Jaume Mascaró Pons, i el Secretari de l'Institut, Josep Miquel Vidal, actuaren com a coordinadors de les sessions, tenint bona cura que els actes es desenvolupassin com estava previst, a pesar de la llarga llista de participants.

La lliçó d'obertura, a càrrec del professor Lluís Salleras Sanmartí, catedràtic de medicina preventiva de la Universitat de Barcelona i cap del servei de promoció de la salut de la Generalitat de Catalunya, aportà un to científic elevat que es mantingué, en general, fins al final. A partir d'un concepte dinàmic de la salut i de la diferenciació entre la promoció de la salut i l'assistència dedicada a restaurar-la. Exposà la conveniència que els professionals sensibilitzin els ciutadans sobre la prioritat de la primera i sobre la rendibilitat dels fons que s'hi destinin.

A continuació es desenvolupà la I Taula rodona sobre "Salut preventiva", coordinada per Maties Torrent Quetglas, màster en Salut Pública, i a la qual hi van participar: Mateu Seguí Mercadal,

(segueix a la 3a. pàgina)

Secció d'Història i Arqueologia

CONCLUSIONS DE LA TROBADA D'HISTORIADORS I ARQUEÒLEGS DE MENORCA

Els dies 2, 3, 4 i 5 de gener de 1988 tingué lloc a l'Ateneu de Maó la primera TROBADA D'HISTORIADORS I ARQUEÒLEGS DE MENORCA, organitzada per la Secció d'Història i Arqueologia de l'IME, i en la qual hi prengueren part professionals de l'àmbit de l'arqueologia i la història no solament menorquins —com en un principi es podia pensar pel títol amb què es batejà aquesta trobada— sinó del conjunt de les illes Balears, de Catalunya i del País Valencià. Tot i que el caràcter d'aquests actes no era restringit a una elite d'estudiosos, sinó obert al públic en funció de l'interès que pogués suscitar cadascun dels temes a tractar, com ja va quedar clar en el text informatiu que acompanyava el programa de la Trobada.

El desenvolupament dels diferents temes abastà una visió àmplia del món de la Història, és a dir, la història vista en ella mateixa, quant a circumstàncies i fets, així com l'aplicabilitat dels mètodes d'investigació històrica i el moment pel qual l'esmentada investigació passa a Menorca i el seu futur més immediat.

Com a cloenda d'aquesta Trobada, incorporada ja a la nostra "història" més propera, els participants n'han redactat unes conclusions, que es poden resumir com segueix.

En el camp de la *investigació* es ressalta la necessitat de conduir les investigacions sobre Menorca cap a una nova i

seriosa història local que ens acosti a la veritable realitat històrica de Menorca, deixant de banda les aportacions anecdòtiques. A nivell arqueològic, és molt important que es protegeixi el patrimoni històric mitjançant la implantació d'una infraestructura imprescindible per al progrés de la investigació en aquest camp. En aquest sentit es fa notar la manca d'un Servei Territorial d'Arqueologia.

Haurien de potenciar-se les investigacions sobre Menorca a l'Edat Mitjana, investigacions actualment inexistents per manca d'investigadors i de mitjans.

Contemplant l'època contemporània, fóra bo estimular les recerques en aquest període, que passarien per recollir el testimoniatge de persones encara vivents que poden aportar valuoses informacions.

També, caldria desenvolupar estudis sobre la història eclesiàstica i militar de Menorca, sobre antropologia, etcètera, que seguissin una metodologia científica.

En general, es veu necessària la coordinació dels diferents investigadors individuals en equips de treball o almenys de contacte periòdic, cosa que enriquiria la investigació i estimularia l'activitat científica de les noves generacions d'estudiosos de la ciència social, dintre de la qual, evidentment, es troba la història.

En el camp de les *publicacions*, cal cobrir el buit existent de monogràfics metodològicament ben realitzats. Això facilitaria el material necessari per superar les síntesis globals que encara són vigents, tot i que ja envellides i superades. Aquests monogràfics haurien d'abastar també el camp de la història de l'art (literatura, arts plàstiques, música, etc.), la qual cosa és necessària per assolir una vi-